

A felperesekre kiszabott bírság megsemmisítésével, illetve csökkentésével kapcsolatban előadják, hogy:

- a) a Bizottság elmulasztotta a 17. rendelet ⁽¹⁾ 15. cikke (2) bekezdésének, az 1/2003 rendelet ⁽²⁾ 23. cikke (2) bekezdésének, valamint az 1998-as bírságkiszabási iránymutatás ⁽³⁾ 5. cikke a) pontjának alkalmazását;
- b) a Bizottság az International Building Products France-ra 5,63 millió euró bírságot szabott ki, ugyanazon magatartásért kétszer;
- c) a Bizottság tévesen alkalmazta az 1998-as bírságkiszabási iránymutatást;
- d) a Bizottság tévesen alkalmazta az 1996-os engedékenységi közleményt ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ A Szerződés [81.] és [82.] cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. (első) tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)

⁽²⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet 2. kötet, 205. o.)

⁽³⁾ „Az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás” című, 1998. január 14-i bizottsági közlemény (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.)

⁽⁴⁾ A kartellügyek esetében a pénzbírságok alóli mentességről és a pénzbírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 1996. C 207., 4. o.)

2006. december 14-én benyújtott kereset – Aalberts Industries és társai kontra Bizottság

(T-385/06. sz. ügy)

(2007/C 20/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: az Aalberts Industries NV (Utrecht, Hollandia), az Aquatis France (La Chapelle St. Mesmin, Franciaország) és a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl-Eisenharz, Németország) (képviselők: R. Wesseling és M. van der Woude ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az 1. cikket, a 2. cikk a) pontját és a 3. cikket;

- semmisítse meg a 2. cikk b) pontjának (2) bekezdését az Aquatis-t és a Simplexet érintő részében;

- másodlagosan jelentősen csökkentse a felperesekre kiszabott bírság összegét

- mindkét esetben kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügyben 2006. szeptember 20-án hozott C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat részleges megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együttesen megsértették az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét az árak rögzítésével, árlistákban, árengedményekben és kedvezményekben történő megállapodással, áremlések végrehajtási mechanizmusában való megállapodással, a nemzeti piacok és a vevők felosztásával, valamint más kereskedelmi információk cseréjével.

Keresetük alátámasztására a felperesek öt jogalapra hivatkoznak annak bizonyítására, hogy a Bizottság határozata nyilvánvaló értékelési hibákon, az EK 81. cikk megsértésén, valamint a gondos ügyintézés általános elveinek megsértésén alapul.

Először a felperesek előadják, hogy az Aalberts nem gyakorolt döntő befolyást a portfóliójában szereplő társaságok, az Aquatis és a Simplex Armaturen + Fittings üzleti magatartására, illetve az Aalberts cáfolta a döntő befolyás vélelmét. Az Aalberts felelősségét így nem lehetne megállapítani az Aquatis és a Simplex Armaturen + Fittings állítólagos jogsértéséért.

Másodszor a felperesek azt állítják, hogy a) a terhükre felhasznált bizonyos dokumentumok és nyilatkozatok a tárgyidőszakon kívülre esnek, mivel 2004. április 1-je utáni eseményekkel kapcsolatosak, továbbá hogy b) más bizonyítékok nem használhatók fel a felperesek ellen, mivel azok nem képezték részét a felperesekhez intézett kifogásközlésnek. Mindezek mellett a felperesek előadják, hogy ezek a dokumentumok és nyilatkozatok nem bizonyítják – sem egyenként, sem összességükben – az EK 81. cikk megsértését az ő részükről.

Harmadszor a felperesek előadják, hogy azon bizonyítékok, amelyekre a Bizottság támaszkodott, nem bizonyítják jogilag megkövetelt módon azt, hogy az általános kartell a 2001 áprilisában lefolytatott vizsgálatokat követően is folyt. A vitatott határozat a felperesek szerint nem tartalmaz továbbá semmilyen indokolást, amely kapcsolatot teremtene a felperes piaci magatartása és az állítólagos megállapodás között.

Negyedszer a felperesek előadják, hogy a bírságot csökkentésének lenne helye, mivel a Bizottság tévesen alkalmazta a bírságkiszabási iránymutatást és tévedett a bírság kiszámítása során az alapösszeg jogsértő meghatározása révén, mivel a) az állítólagos jogsértést nem lehet „különösen súlyosnak” minősíteni, b) a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe a jogsértés tényleges hatását és c) az érintett földrajzi piac méretét tévesen azonosította az EGT-vel.

Ezenfelül a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az EK 253. cikket, mivel a vitatott határozat nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy miért szabtak ki az Aquatis France és a Simplex Armaturen + Fittings felperesekre további 2,04 millió euró összegű bírságot.

Ötödször a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkét és a fegyveregyenlőség elvét, mivel a bizonyítási terhet áthárította a felperesekre azáltal, hogy határozatát teljes egészében az engedékenységi eljárás keretében tett nyilatkozatokra alapozta és tényfeltáró hatáskörével nem élt. Ezenfelül a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette a 773/2004 rendelet ⁽²⁾ 11. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy a kifogásközlésben a felperesek ellen fel nem hozott kifogásokat is belefoglalt a vitatott határozatba.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 3. kötet, 81. o.)

2006. december 15-én benyújtott kereset – Pegler kontra Bizottság

(T-386/06. sz. ügy)

(2007/C 20/51)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: a Pegler Ltd (Doncaster, Egyesült Királyság) (képviselők: R. Thompson QC és A. Collinson solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a COMP/F-1/38.121 ügyben hozott bizottsági határozat 1. és 3. cikkét a felperest érintő részében;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének h) pontját, amennyiben az a felperesre egyetemlegesen bírságot szab ki;

- másodlagosan csökkentse a felperesre a 2. cikk h) pontja alapján kiszabott bírság összegét 5,2 millió euróra; és
- csökkentse a felperesre a 2. cikk h) pontja alapján egyetemlegesen kiszabott bírság összegét 1,7 millió euróra.
- Mindkét esetben kötelezze az alperest a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügyben 2006. szeptember 20-án hozott C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat részleges megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperes más vállalkozásokkal együttesen megsértette az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét az árak rögzítésével, árlistákban, árengedményekben és kedvezményekben történő megállapodással, áremelések végrehajtási mechanizmusában való megállapodással, a nemzeti piacok és a vevők felosztásával, valamint más kereskedelmi információk cseréjével.

Keresete alátámasztására a felperes előadja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a felperestől származó ténybeli okirati bizonyítékokat, továbbá hogy a határozatot kizárólag a felperes korábbi anyavállalatának, a Tomkins számára kellett volna címezni a következő okok miatt.

Az 1988. december 31. és 1989. január 20. közötti időszakot illetően a felperes álláspontja szerint a Bizottság csupán azért állapította meg a felperes felelősségét, mivel az 1989. január 20-án nevét „Pegler Ltd”-re változtatta, továbbá mivel ügynöki jogviszonyban volt a Tomkins-csoporthoz tartozó társasággal, az FHT Holdings Ltd-vel (FHT), bár oly módon, hogy a felperes nem szerezte meg az alapeszközök, munkavállalók és kötelezettségek egyikét sem, továbbá passzív maradt és nem kapott díjazást az FHT ügynöke minőségében.

Az 1989. január 20. és 1993. október 29. közötti időszakot illetően a felperes előadja, hogy a Bizottság olyan magatartásokról állapította meg a felperes felelősségét, amelyeket csak az FHT ügynökeként eljárva valósíthatott meg, bár eközben az FHT tulajdonában volt a „Pegler”-üzletághoz tartozó minden alapeszköz, munkavállaló és kötelezettség.

A Bizottság a felperes álláspontja szerint elmulasztotta a határozat egyértelmű címzettjének megállapítását és ehelyett a határozatot ugyanazon tényállás tekintetében két különböző vállalkozásnak címezte.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság az egyenlő bánásmód elvével, az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 23. cikkével, valamint a Bizottság bírságkiszabási iránymutatásával ⁽²⁾ összeegyeztethetetlen módon két különböző vállalkozásra egyetemlegesen szabott ki bírságot úgy, hogy egyedi körülményeik figyelembe vétele helyett csak az egyik vállalkozás, a Tomkins egyedi körülményeire volt figyelemmel.